

زلزله ۲۹ آبانماه سال ۱۳۶۸ گلبااف کرمان و پسلرزه‌های آن

جلیل الدین فاطمی^{*}، بهرام عکاشه^{*}، سلیمان سلطانیان^{*} و گوردرز حمیدی^{**}

چکیده

زلزله ۲۹ آبانماه سال ۱۳۶۸ (برابر با ۲۰ نوامبر ۱۹۸۹) با بزرگی $5/7$ درجه در مقیاس امواج سطحی به شهر گلبااف کرمان بیشترین خسارت را وارد کرد. به منظور بررسی این زلزله و مطالعه پسلرزه‌های آن در چارچوب یک طرح پژوهشی بین بخش فیزیک دانشگاه کرمان و مؤسسه ژئوفیزیک دانشگاه تهران، شبکه موقعت زلزله‌نگاری در منطقه گلبااف نصب گردید. طی 40 روز رکورددگیری مجاور از 250 پسلرزه ثبت شد که از آن میان تعداد 394 زلزله تعیین محل شدند. رومرکز زلزله‌ها در امتداد گسلهای منطقه در نواری با عرض 20 کیلومتر و بطول 50 کیلومتر قرار دارند که بیشتر در عمق $5/25$ کیلومتر توزیع شده‌اند. مکانیسم زلزله اصلی و همچنین مکانیسم اشتراکی تعدادی از پسلرزه‌ها حاکی از روراندگی است که در آن سطح گسلش دارای امتداد شمال غرب - جنوب جنوب شرق با شیب 70 درجه بسمت جنوب غرب است و قطعه شرق گسله بزیر قسمت غرب رانده شده است.

کلیدواژه‌ها: زلزله گلبااف، مکانیسم، شبکه موقعت زلزله‌نگاری

۱ مقدمه

در منطقه کرمان بوقوع پیوسته‌اند. زلزله‌های سال‌های 1923 ، 1933 و 1977 (عکاشه و عشقی، 1979) شدت نا شش درجه مرکالی به شهر گلبااف اعمال کرده‌اند. زلزله‌های 11 روزن و 28 ژوئیه 1981 در قرن جاری از همه زلزله‌های منطقه مخرب‌تر بوده‌اند. این دو زلزله را افراد متعددی از دیدگاه‌های مختلف (مشاهدات صحراei، پیچیدگی کانون و غیره) بررسی کرده‌اند (معین‌فر و اعتمادی عیدگاهی، 1360 ؛ بربریان و همکاران، 1984 ؛ و قیطانچی، 1992).

زلزله 11 ژوئن 1981 با بزرگی $7/6$ در مقیاس امواج سطحی شدت (IX) درجه مرکالی به گلبااف اعمال کرده و شتاب افقی معادل حدود $44/0$ شتاب ثقل زمین و شتاب قائم $13/0$ بر گلبااف وارد کرده است. زلزله 28 ژوئیه را به فعالیت گسله سیرچ نسبت می‌دهند بزرگی این زلزله $7/1$ در مقیاس امواج سطحی بوده و توانسته شدت VII^+ درجه مرکالی و شتاب افقی $2/0$ به گلبااف اعمال نماید (فاطمی و همکاران، 1371).

ساعت حدود 7 و 50 دقیقه صبح روز ۲۹ آبانماه سال 1368 زلزله‌ای با بزرگی متوسط منطقه گلبااف کرمان را بشد درآورد. رجوع به فهرست زلزله‌های پنهان ایران مؤید این واقعیت است که در قرون گذشته بکرات در مناطق مختلف کرمان زلزله بوقوع پیوسته است. زلزله نوامبر 1854 میلادی با بزرگی $5/8$ (در مقیاس امواج سطحی) شدت پنج درجه مرکالی را به گلبااف اعمال کرده است و زلزله زانویه 1864 با بزرگی 6 درجه ریشتر نیز همین میزان شدت را به گلبااف وارد کرده است. زلزله‌های ماه اوت 1871 ، ماه مه 1875 با بزرگی 6 و زلزله سال 1877 با بزرگی $5/6$ و بالآخره زلزله‌های سال 1897 تمامی شواهدی هستند دال بر اینکه از دیدگاه تاریخی قبل از سال 1900 میلادی) زلزله‌های توانمند در منطقه حادث شده است (آمبرسیس و ملوبل، 1982 ؛ فاطمی و همکاران، 1371).

در طول قرن جاری میلادی نیز زلزله‌های قوی و مخرب

* گروه فیزیک دانشگاه شهید باهنر کرمان.
** مؤسسه ژئوفیزیک دانشگاه تهران، صندوق پشت $14155-1466$ ، تهران.

موقعیت جغرافیائی پایگاهها بر روی شکل ۱ نشان داده شده است. رکورددگیری از روز ۱۶ زانویه تا ۲۴ فوریه ۱۹۹۰ انجام شد که بعلت وضعیت جوی فصل زمستان ادامه کار رکورددگیری پس از ۴۰ روز ثبت پسلرزه‌ها متوقف شد.

در مدت استقرار شبکه در منطقه گلباپ در مجموع تعداد ۲۵۶۵ زلزله ثبت شد که با توجه به اهداف نصب شبکه وقت تنها زلزله‌های مربوط به گسلهای منطقه گلباپ قوایت شدند. نظر باینکه برای تعیین محل یک زلزله حداقل ثبت امواج زلزله در سه پایگاه لازم است و همچنین بدلیل کیفیت ثبت‌ها تنها تعیین مکان ۳۹۴ زلزله انجام گردید. توزیع جغرافیائی پسلرزه‌ها در شکل ۱ آمده است. برای تعیین مختصات رومرکز زلزله، عمق و زمان وقوع از برنامه متدالو ۷۱ HYP071 و با آزمایش مدل‌های مختلف برای پوسته و بالاخره انتخاب مدل پوسته سه لایه‌ای، استفاده شد. حد انحراف استاندارد در انتخاب پسلرزه‌های تعیین محل شده نیز طبق روال متدالو برای چنین مطالعات بوده است بطوریکه تجزیه و تحلیل زمینساخت خدشه‌دار نشود. حد اکثر بزرگ پسلرزه‌ها $\frac{4}{2}$ بر اساس امواج حجمی بوده است. بطوریکه در شکل ۱ دیده می‌شود رومرکزها در نواری بطول ۵۰ کیلومتر در راستای شمال‌غرب - جنوب شرق گسترده شده‌اند که عرض این نوار حدود ۲۰ کیلومتر می‌باشد. راستای گستردگی این نوار با امتداد گسلهای منطقه همخوانی دارد. در شکل ۲ مقاطع شمال-جنوب و نیز شرق-غرب نشان داده شده است. تمرکز کانون پسلرزه‌ها در عمق ۵ تا ۲۵ کیلومتر مشهود می‌باشد. احتمالاً "شیب توزیع کانون پسلرزه‌ها حدود ۳۰ درجه بسمت شرق در مقطع شرق-غرب قابل ردگیری است.

۳ مکانیسم زلزله ۲۹ آبانماه ۱۳۶۸ و مکانیسم ترکیبی پسلرزه‌ها

برای تعیین مکانیسم زلزله ۲۹ آبانماه ۱۳۶۸ از قرائت پلاریزاسیون موج P ثبت شده در شبکه کشوری و نیز داده‌های موج P منتشر شده در بولتن‌ها با بکارگیری نیمکره جنوبی کره ۲ کانونی و نحوه تصویر شمیت استفاده شده است. در شکل ۳ مکانیسم زلزله اصلی بنمایش گذاشته شده است. سطح گره دارای راستای شمال شمال غرب - جنوب شرق یکی

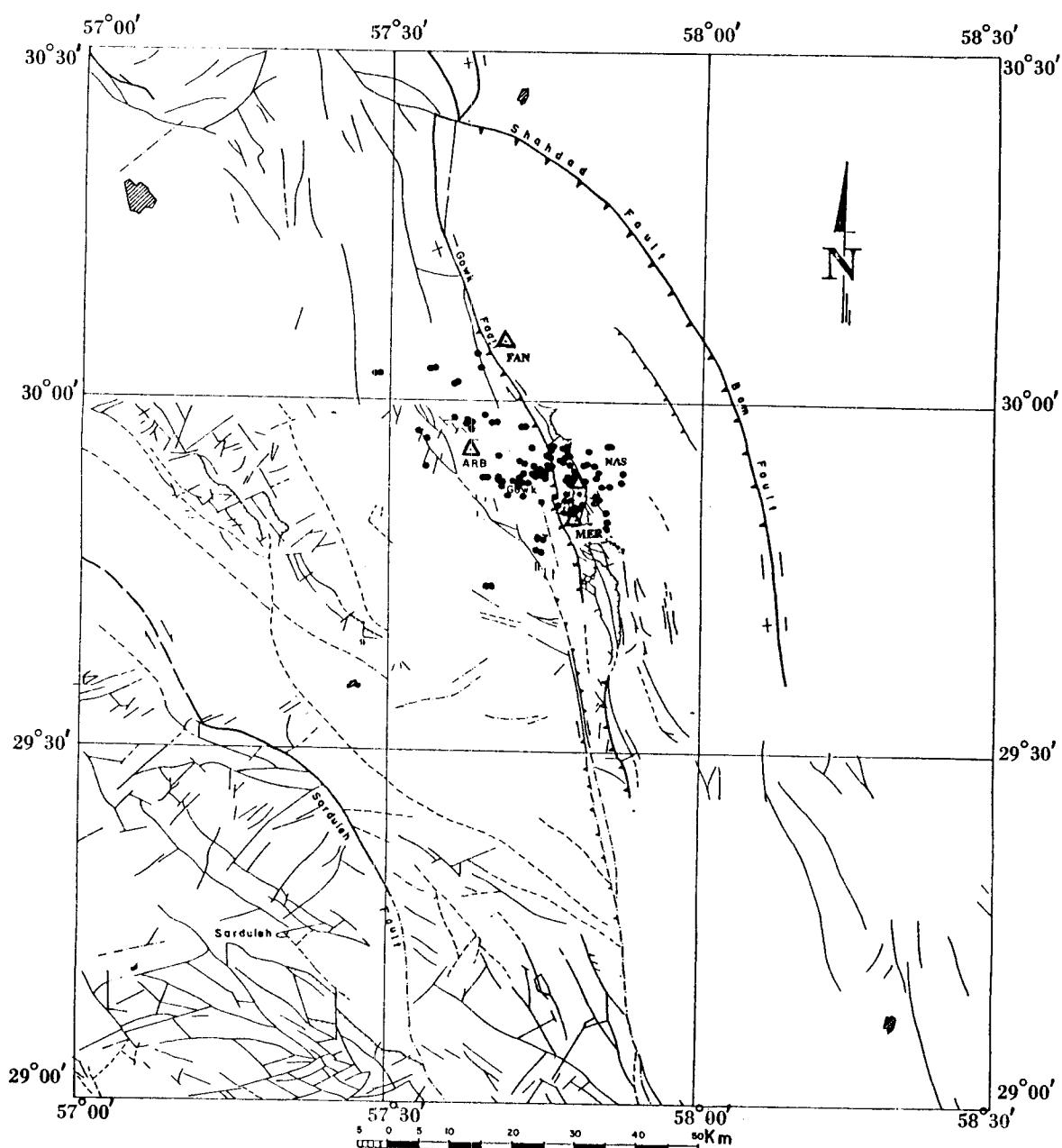
(۱۳۷۱).

از آنجاکه پدیده زلزله تکراری است از این رو می‌توان انتظار داشت که در آینده نیز این گونه زلزله‌های قوی در منطقه بوقوع خواهند پیوست. مصلحت ایجاد می‌کند مسئله زلزله بعنوان طرح ملی حیاتی مطرح شود و ضمن اقدام در گسترش شبکه زلزله‌نگاری کشور و استانی، گسلهای مناطق مختلف پهنه ایران با نصب شبکه‌های موقت بررسی دقیق‌تر شود. با این دید و هدف و در راستای بازسازی منطقه و شناخت بهتر این زلزله اقدام به نصب یک شبکه زلزله‌نگاری موقت در منطقه گلباپ شد.

نظر باینکه یک پایگاه زلزله‌نگاری مؤسسه ژئوفیزیک (از شبکه ملی زلزله‌نگاری کشوری) در شهر کرمان واقع می‌باشد و همکاری بین مؤسسه ژئوفیزیک دانشگاه تهران و بخش فیزیک دانشگاه شهید باهنر کرمان از مدتها پیش از وقوع زلزله وجود داشته از این رو در چارچوب یک طرح پژوهشی بین این دو واحد مطالعه زمین‌شناسی، لرده‌خیزی و توان زلزله زائی گسلهای منطقه گلباپ (گوک) و همچنین تخمین خطر زلزله و بررسی زلزله ۲۹ آبانماه ۱۳۶۸ و پسلرزه‌های آن انجام شد و گزارش طرح ارائه گردید (فاطمی و همکاران، ۱۳۷۱). در اینجا تنها به مکانیسم زلزله اصلی، ثبت پسلرزه‌ها و مکانیسم اشتراکی پس لرده‌ها و تجزیه و تحلیل آنها پرداخته می‌شود.

۲ ثبت پسلرزه‌های زلزله ۲۹ آبانماه ۱۳۶۸ و تجزیه و تحلیل آنها

در روز ۲۹ آبانماه ۱۳۶۸ (۲۰ نوامبر ۱۹۸۹) زلزله‌ای با بزرگی $5/7$ در مقیاس امواج سطحی بوقوع پیوست که بیشترین خسارت به شهر گلباپ وارد آمد. زمان وقوع زلزله ساعت ۴ و ۱۹ دقیقه و $4/6$ ثانیه بوقت جهانی با مختصات ۲۹/۸۹۲ درجه عرض شمالی و $۵۷/۷۱۸$ درجه طول شرقی در عمق ۱۸ کیلومتر (استخراج از کاتالوگ USCGS) بوده است. همانگونه که در مقدمه اشاره شد مؤسسه ژئوفیزیک با همکاری بخش فیزیک دانشگاه شهید باهنر اقدام به نصب یک شبکه موقت در منطقه حادثه نمودند. شبکه موقت مرکب از چهار دستگاه زلزله‌نگاری پرید کوتاه بود که در مکان‌های دره نسک، روستای فندق، کوه مرگو و عرب‌آباد نصب شدند.

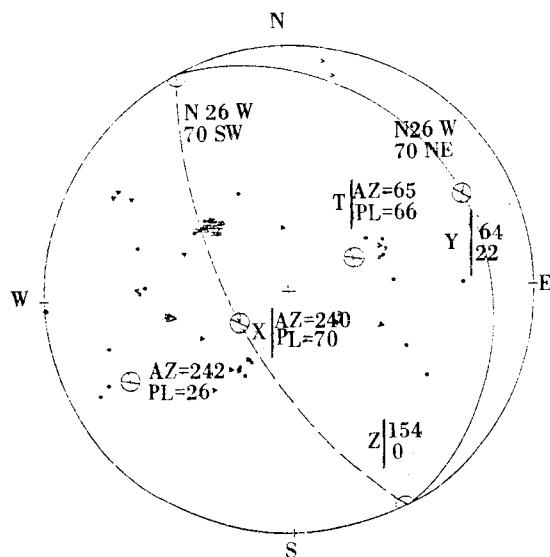

شکل ۱. توزیع جغرافیایی رو مرکز پسلرزهای گلباف (۱۶ ژانویه - ۲۴ فوریه ۱۹۹۰ میلادی) و شبکه موقت زلزله‌نگاری مرکب از ایستگاههای فندقان (FAN)، عرب آباد (ARB)، نسک (NAS) و مرگو (MER).

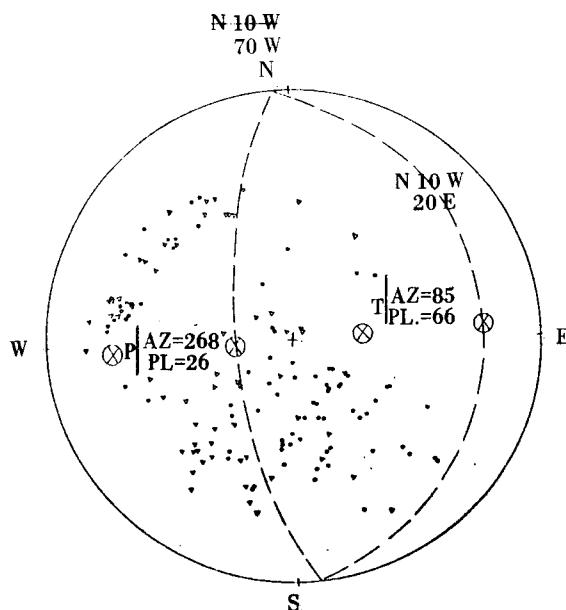
با شیب 70° SW و شیب $N26^{\circ}W$ سطح گسلش است. بردار نیرو عمل کننده دارای آزیموت شمال شرق شرق-جنوب غرب غرب (آزیموت 242° درجه و شیب 26° درجه) می‌باشد که با

با شیب 70° درجه و دیگری با شیب 20° درجه در جهات مخالف هم می‌باشد. با مراجعه به نقشه زمینساخت منطقه می‌توان این احتمال را قوی دانست که سطح گره با راستای

جمعیت زیاد و نیز مراکز مهم صنعتی و اقتصادی از دیدگاه خطر زلزله مورد مطالعه دقیق تر قرار گیرند.

شکل ۳. مکانیسم زلزله ۲۹ آبانماه ۱۳۶۸/۸/۲۹ گلبااف کرمان (زلزله اصلی)

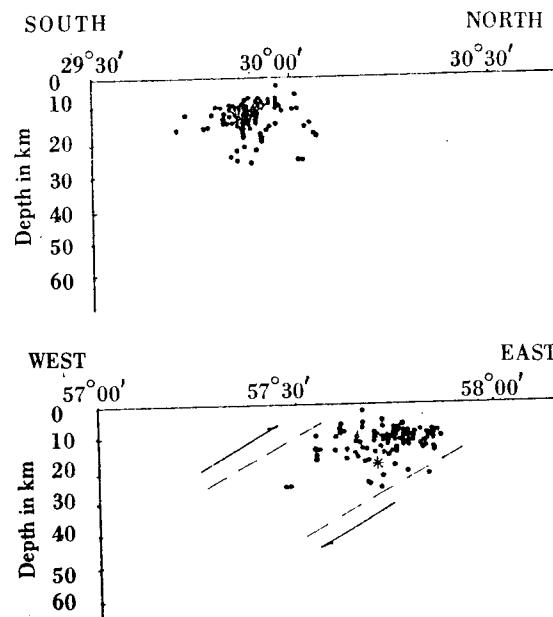
شکل ۴. مکانیسم اشتراکی پسلرزهای زلزله گلبااف

نکتونیک منطقه همنخوانی دارد.

همانگونه که اشاره شد شبکه زلزله‌نگاری موقع طی ۴۰ روز رکورددگیری بیش از ۲۵۰ زلزله را ثبت نمود که تعداد ۳۹۴ زلزله تعیین محل شدند. برای آن تعداد پسلرزه که مختصات کانونی کم و بیش نظری هم دارند با توجه به فشاری یا کششی بودن موج اولیه ثبت شده در شبکه موقع و بکارگیری نیمکره شمالی کره کانونی و استفاده از نحوه تصویر به روش شمیت مکانیسم اشتراکی بدست آمد. با فرض سطح گسلش در اینصورت این مکانیسم شب ۷۰°NE بعنوان سطح گسلش در اینصورت این مکانیسم اشتراکی با مکانیسم زلزله اصلی همنخوانی نسبی خواهد داشت. در شکل ۴ یک مکانیسم اشتراکی گروهی از پسلرزهای زلزله ۲۹ آبانماه ۱۳۶۸ دیده می‌شود.

۴ نتایج

در منطقه کرمان در طول تاریخ بکرات زلزله با توان متوسط و زیاد بوقوع پیوسته است و شدت بیش از VIII درجه مرکالی و شتاب متجاوز از ۳/۰ شتاب نقل زمین به تعدادی شهر اعمال شده است. در آینده نیز انتظار اعمال چنین شدت و شتاب وجود دارد. از این رو توصیه می‌شود شهرهای با تراکم

شکل ۲. مقاطع شمال-جنوب و شرق-غرب پسلرزهای گلبااف

منابع

- معین‌فر، ع.ا. و اعتمادی عیدگاهی، م.، ۱۳۶۰، گزارش مقدماتی از زلزله‌های گلیاف و سیرچ ۱۳۶۰ کرمان، مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن، نشریه شماره ۴۰.
- فاطمی، ج.، عکاشه، ب.، سلطانیان، س. و حمیدی، گ.، ۱۳۷۱، بررسی زلزله‌خیزی منطقه گلیاف کرمان و تخمین خطر زلزله در منطقه بر اساس زلزله‌های قرن جاری و شبکه موقع، گزارش طرح، مؤسسه ژئوفیزیک دانشگاه تهران و بخش فیزیک دانشگاه شهید باهنر کرمان.
- Akasheh, B. and Eshghi, I., 1979, The Iran earthquake of December 19, 1977 (Bab-Tangal, Northwest Kerman). *J. Earth & Space Phys.* 8, 65-72.
- Ambraseys, N. and Melville, C.P., 1982, A history of Persian Earthquakes. Cambridge University Press.
- Berberian, M., Jackson, J.A., Ghoraishi, M. and Kadjar, M.H., 1984, Field and telesismic observations of the 1981 Golbaf-Sirch earthquakes in SE Iran. *Geophys. J.R. astro. Soci.* 77, 809-838.
- Gheitanchi, M.R., 1992, Characteristics of destructive earthquakes in Iran, Ph.D. Thesis, the University of Tokyo.

پسلزه‌های زلزله ۲۹ آبانماه ۱۳۶۸ بمدت حدود ۶ هفته با نصب یک شبکه موقت ثبت شده و با توجه به ابعاد شبکه و چگونگی و کیفیت ثبت داده‌ها از میان ۲۵۰۰ زلزله ثبت شده تنها ۳۹۴ زلزله تعیین محل شدند که رومکز این زلزله‌ها در نواری بطول ۵۰ کیلومتر و عرض ۲۰ کیلومتر بموازات گسلهای منطقه واقع بوده و کانون این پسلزه‌ها "عمدتاً" در عمق ۵ تا ۲۵ کیلومتر قرار دارند.

مکانیسم زلزله اصلی و مکانیسم ترکیبی تعدادی پسلزه‌ها با کانون‌های نزدیک بهم تعیین شدند با توجه به نقشه زمینساخت منطقه احتمالاً "سطح گره با راستای N26°W با شیب 70°SW سطح گسلش زلزله اصلی است و بردار نیرو عمل کننده دارای آزمیوت شمال شرق شرق - جنوب غرب غرب است. مکانیسم اشتراکی حاصل از آن تعداد پسلزه نیز با مکانیسم زلزله اصلی همخوانی نسبی دارد.

شرح و بحث و اطلاعات در ارتباط با زمین‌شناسی، تکتونیک، معرفی گسل‌های منطقه، توان گسل‌ها، فهرست زلزله‌های تاریخی (تا سال ۱۹۰۰ میلادی) و قرن جاری (تا سال ۱۹۹۰ میلادی) همراه با شرح زلزله‌های بزرگ، توانانی اعمال شدت و شتاب گسل‌ها بر شهر گلیاف، روابط بکارگرفته شده شدت-شتاب، شدت-مسافت، مطالعه آماری زلزله‌های گستره گلیاف (رابطه فراوانی-بزرگی)، تخمین خطر زلزله و بالاخره ضرایب زلزله برای عمر مفید ۱۵، ۱۰، ۲۵، ۵۰، ۷۵ و یکصد سال، تمامی در گزارش طرح (فاطمی و همکاران، ۱۳۷۱) به تفصیل آمده‌اند.

تشکر و قدردانی

از زحمات بی‌دریغ کارکنان سازمان زمین‌شناسی شعبه جنوب شرقی ایران قدردانی می‌شود. همچنین مسئولین مؤسسه ژئوفیزیک دانشگاه تهران و فرد فرد اعضای بخش زلزله‌شناسی مؤسسه و بالاخص از مسئولین بخش فیزیک دانشگاه شهید باهنر کرمان تشکر می‌شود.